

Īstenošanas noteikumi

Page content

Eiropas Ombuda Lēmums par Īstenošanas noteikumu pieņemšanu 1. pants : Definīcijas
Šajos Īstenošanas noteikumos:

- a) "iestāde" nozīmē Eiropas Savienības iestādi, struktūru, biroju vai aģentūru;
  - b) "statūti" nozīmē Eiropas Parlamenta Lēmumu par statūtiem un vispārējiem nosacījumiem, kas reglamentē ombuda pienākumu izpildi [1] ;
  - c) "ombuds" ir persona, kuru ievēl Eiropas Parlaments saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 228. pantu;
  - d) "sekretariāts" sastāv no amatpersonām un citiem darbiniekiem, kuri palīdz ombudam;
  - e) "dokuments" ir jebkura satura informācija neatkarīgi no tās pasniegšanas veida (uz papīra, elektroniskā formā vai skaņu, vizuālie un audiovizuālie ieraksti)
2. pants : Sūdzību pieņemšana
- 2.1. Ombuds pieņem sūdzības, kas iesniegtas rakstiski elektroniskā veidā vai uz papīra. Ombuds veic atbilstošus pasākumus, lai palīdzētu personām ar invaliditāti īstenot viņu tiesības iesniegt ombudam sūdzību.
  - 2.2. Sūdzības iesniedzējs sūdzībā norāda jebkuru informāciju, ko sūdzības iesniedzējs uzskata par konfidenciālu. Tas, kas sūdzības iesniedzējs ir norādījis uz jebkuru šādu informāciju kā konfidenciālu, neliedz ombudam izmeklēšanas veikšanas nolūkos paziņot šo informāciju attiecīgajai iestādei.
  - 2.3. Ja Eiropas Parlaments nosūta ombudam lūgumrakstu, tad ar lūgumraksta iesniedzēja piekrišanu to izskata kā sūdzību.
  - 2.4. Vajadzības gadījumā ar sūdzības iesniedzēja piekrišanu ombuds var nosūtīt sūdzību citai kompetentai iestādei.
3. pants: Sūdzību sākotnējā apstrāde
- 3.1. Ombuds nosaka, vai iesniegtās sūdzības izskatīšana ietilpst ombuda pilnvarās un, ja ietilpst, vai tā ir pieņemama saskaņā ar statūtu 2. pantu. Sekretariāts var prasīt, lai sūdzības iesniedzējs nodrošina papildu informāciju vai dokumentus, lai ombuds varētu pieņemt lēmumu.
  - 3.2. Ja sūdzības izskatīšana neietilpst ombuda pilnvarās vai arī sūdzība nav pieņemama, ombuds attiecīgo lietu izbeidz.

3.3. Ombuds lemj, vai pieņemamā sūdzība ir pietiekami pamatota, lai sāktu izmeklēšanu. Ja ombuds uzskata, ka sūdzība nav pietiekami pamatota, lai sāktu izmeklēšanu, ombuds attiecīgo lietu izbeidz.

4. pants : Informācijas vākšanas pasākumi izmeklēšanu laikā

4.1. Ja ombuds uzskata, ka sūdzība ir pietiekami pamatota, lai sāktu izmeklēšanu, ombuds nosaka tos sūdzības iesniedzēja apgalvojumus, uz kuriem izmeklēšana attiecas.

4.2. Ombuds drīkst prasīt, lai attiecīgā iestāde sniedz atbildi saistībā ar šiem apgalvojumiem. Ombuds drīkst arī prasīt, lai attiecīgā iestāde savā atbildē izklāsta savus uzskatus par konkrētiem apgalvojumu aspektiem un par konkrētiem jautājumiem, kas izriet no sūdzības vai ir saistīti ar to.

4.3. Ombuds drīkst prasīt, lai iestāde ombudam nosūta informāciju vai dokumentus. Ombuds pēc apspriešanās ar attiecīgo iestādi drīkst arī organizēt būtisko dokumentu pārbaudi.

4.4. Iestāde atbildi par jautājumiem, kuri minēti 4.2. un 4.3. punktā, sniedz ombuda norādītajā termiņā, kas parasti nepārsniedz trīs mēnešus. Konkrētais termiņš atbildes sniegšanai ir saprātīgs, ņemot vērā izmeklēšanas sarežģītību un steidzamību. Ja ombuds uzskata, ka izmeklēšana ir sabiedrības interesēs, termiņš atbildes sniegšanai ir tik īss, cik tas praktiski iespējams. Ja attiecīgā iestāde nespēj sniegt ombudam atbildi norādītajā termiņā, tā izsaka pamatotu lūgumu termiņa pagarinājumam.

4.5. Ombuds drīkst prasīt, lai attiecīgā iestāde organizē tikšanos ar ombudu, lai noskaidrotu jautājumus, uz kuriem izmeklēšana attiecas.

4.6. Ombuds drīkst lūgt amatpersonām vai citiem iestādes darbiniekiem sniegt liecības saskaņā ar statūtos izklāstītajiem nosacījumiem. Ombuds drīkst nolemt, ka personai, kura sniedz liecības, jāievēro konfidencialitātes princips.

4.7. Ievērojot statūtos izklāstītos nosacījumus, ombuds izmeklēšanas veikšanas nolūkos drīkst caur dalībvalsts pastāvīgo pārstāvi prasīt, lai dalībvalsts sniedz informāciju vai dokumentus, kas saistīti ar apgalvojumiem par iestādes pieļauto kļūdu pārvaldē.

4.8. Ja iestāde vai dalībvalsts sniedz informāciju vai dokumentus ombudam saskaņā ar 4.2., 4.3., 4.5. un 4.7. punktu, tā skaidri norāda jebkuru informāciju, kuru tā uzskata par konfidenciālu. Ombuds neizpauž jebkuru šādu konfidenciālu informāciju sūdzības iesniedzējam vai sabiedrībai bez iepriekšējas attiecīgās iestādes vai dalībvalsts piekrišanas.

4.9. Ja iestāde vai dalībvalsts nesniedz ombudam palīdzību, kas aprakstīta 4.2., 4.3., 4.5. un 4.7. punktā, ombuds iestādei vai dalībvalstij atgādina, kāpēc palīdzība ir vajadzīga. Ja pēc apspriedēm ar attiecīgo iestādi vai dalībvalsti lietu nevar atrisināt tā, kā ombuds vēlas, ombuds informē Eiropas Parlamentu un pieprasa, lai tas veic jebkuru rīcību, kuru uzskata par piemērotu.

4.10. Ombuds izmeklēšanas veikšanas nolūkos drīkst prasīt, lai sūdzības iesniedzējs vai

jebkura trešā persona iesniedz ombudam informāciju vai dokumentus vai paskaidro informāciju vai dokumentus, kas jau ir iesniegti ombudam. Ombuds drīkst arī prasīt tikšanos ar sūdzības iesniedzēju, lai noskaidrotu jautājumus, uz kuriem izmeklēšana attiecas.

4.11. Ombuds drīkst uzdot veikt jebkurus pētījumus vai sagatavot ekspertu ziņojumus, kurus uzskata par svarīgiem izmeklēšanai.

5. pants : Ierosinājumi risinājumiem

5.1. Ja ombuds uzskata, ka sūdzību var atrisināt, ombuds ar attiecīgo iestādi cenšas panākt risinājumu.

5.2. Attiecīgā iestāde atbild uz ombuda priekšlikumu risinājumam noteiktajā termiņā, kas parasti nepārsniedz trīs mēnešus. Konkrētais termiņš atbildes sniegšanai ir saprātīgs, ņemot vērā izmeklēšanas sarežģītību un steidzamību. Ja ombuds uzskata, ka izmeklēšana ir sabiedrības interesēs, termiņš atbildes sniegšanai ir tik īss, cik tas praktiski iespējams. Ja attiecīgā iestāde nespēj sniegt ombudam atbildi norādītajā termiņā, tā izsaka pamatotu lūgumu termiņa pagarinājumam.

5.3. Pēc atbildes saņemšanas no attiecīgās iestādes ombuds sūdzības iesniedzējam izsniedz risinājuma priekšlikuma un iestādes atbildes uz priekšlikumu kopiju. Sūdzības iesniedzējs viena mēneša laikā drīkst iesniegt ombudam komentārus.

6. pants : Konstatējumi un ieteikumi

6.1. Ombuds izmeklēšanas laikā drīkst izteikt priekšlikumus uzlabojumiem attiecībā uz jautājumiem, kas saistīti ar izmeklēšanu.

6.2. Ja ombuds kļūdu pārvaldē nekonstatē, risinājums ir atrasts un turpmākas izmeklēšanas nav pamatotas, izmeklēšanu slēdz ar lēmumu, kurā izklāstīti konstatējumi. Ombuds lēmumu nosūta sūdzības iesniedzējam un attiecīgajai iestādei.

6.3. Ja ombuds konstatē kļūdu pārvaldē, ombuds attiecīgajai iestādei izsaka jebkuru(-us) piemērotu(-us) ieteikumu(-us) saskaņā ar statūtu 3. panta 6. punktu un lūdz attiecīgo iestādi sniegt atzinumu par ieteikumu(-iem) trīs mēnešu laikā. Atzinumā ir jānorāda, vai iestāde ir īstenojusi vai plāno īstenot ieteikumu(-us) un, ja plāno, tad jānorāda tas, kādā veidā. Ombuds atzinumu nosūta sūdzības iesniedzējam, kurš par to viena mēneša laikā drīkst iesniegt komentārus.

6.4. Ja ombudam kļūst zināms, ka ir uzsākta tiesvedība saistībā ar ombuda izmeklējamu lietu, ombuds izmeklēšanu slēdz un informē par to sūdzības iesniedzēju un iestādi.

7. pants : Izmeklēšanu, kurās konstatēta kļūda pārvaldē, slēgšana un ziņojumi Parlamentam

7.1. Ombuds saskaņā ar šī lēmuma 6. panta 3. punktu pēc attiecīgās iestādes atzinuma un jebkuru sūdzības iesniedzēja iesniegto komentāru analīzes drīkst slēgt izmeklēšanu, izklāstot galīgos konstatējumus.

7.2. Ombuds regulāri ziņo Eiropas Parlamentam par savām izmeklēšanām, tostarp, iesniedzot gada ziņojumu.

7.3. Ombuds Eiropas Parlamentam drīkst iesniegt īpašu ziņojumu par jebkuru izmeklēšanu,

kurā ombuds konstatē kļūdu pārvaldē un kuru ombuds uzskata par būtisku sabiedrības interesēm.

8. pants : Izmeklēšanas pēc savas iniciatīvas

8.1. Ombuds veic izmeklēšanas pēc savas iniciatīvas, ja uzskata izmeklēšanu par pamatotu.

8.2. Procedūras, kas jāpiemēro, veicot izmeklēšanu saistībā ar iesniegtu sūdzību, pēc analogijas piemēro izmeklēšanām pēc ombuda iniciatīvas.

9. pants : Procedūras jautājumi

9.1. Ja ombuds to uzskata par vajadzīgu, ombuds drīkst veikt jebkurus pasākumus, lai kādu sūdzību izskatītu vispirms, ņemot vērā stratēģiskos mērķus.

9.2. Tiktāl, cik tas nepieciešams, ombuds regulāri informē sūdzības iesniedzēju par izmeklēšanas progresu. Ja ombuds uzskata par nepieciešamu paskaidrot sūdzības iesniedzējam jebkuru iestādes ombudam sniegtās atbildes aspektu, ombuds drīkst nolemt izsniegt sūdzības iesniedzējam attiecīgās iestādes atbildi. Ja ombuds tā nolemj, ombuds drīkst arī sūdzības iesniedzējam izsniegt iestādei nosūtītās vēstules kopiju, kurā ombuds prasa atbildi.

9.3. Ombuds drīkst publiskot informāciju par izmeklēšanas progresu, kas nav konfidenciāla. Jo īpaši izmeklēšanās, kuras ir sabiedrības interesēs, ombuds drīkst publicēt vēstules, kuras ombuds sūta iestādēm vai dalībvalstīm, kā arī to attiecīgās atbildes.

9.4. Ombuds saglabā savā īpašumā tikai uz izmeklēšanas laiku no iestādes vai dalībvalsts saņemtos dokumentus, ko attiecīgā iestāde vai dalībvalsts klasificējusi kā konfidenciālus. Ombuds drīkst prasīt, lai iestāde vai dalībvalsts saglabā šādus dokumentus vismaz piecus gadus pēc paziņojuma saņemšanas par to, ka ombuds šos dokumentus vairs neglabā.

9.5. Sūdzības iesniedzējam ir tiesības iepazīties ar Ombuda lietu par sūdzību, izsakot pārskatīšanas pieprasījumu saskaņā ar šā lēmuma 10. pantu.

9.6. Ombuds pieņem noteikumus par publisku piekļuvi dokumentiem, pamatojoties uz Regulu (EK) Nr. 1049/2001 [2] .

9.7. Lai aizsargātu sūdzības iesniedzēja vai trešās personas likumīgās intereses, ombuds drīkst pēc savas iniciatīvas klasificēt informāciju sūdzībā vai citos dokumentos kā konfidenciālu.

9.8. Aizskarošu saziņu vai sūdzības, ar kurām ļaunprātīgi izmanto procesu, ombuds risina saskaņā ar pamatnostādņēm, kuras ombuds šim nolūkam ir pieņēmis.

9.9. Pēc sūdzības iesniedzēja lūguma ombuds drīkst nolemt neturpināt izmeklēšanu. Tas neliedz ombudam uzsākt izmeklēšanu par sūdzības priekšmetu pēc savas iniciatīvas.

9.10. Ombuds drīkst slēgt izmeklēšanu, ja sūdzības iesniedzējs nespēj iesniegt jebkuru pieprasīto informāciju vai jebkurus pieprasītos komentārus.

10. pants : Pārskatīšanas pieprasījumi

10.1. Sūdzības iesniedzējam saskaņā ar šā lēmuma 3. panta 2. punktu un 3. panta 3. punktu ir tiesības pieprasīt pārskatīt pieņemto lēmumu un jebkurus konstatējumus lēmumā par izmeklēšanas slēgšanu, izņemot konstatējumu par kļūdu pārvaldē.

10.2. Izvērsti noteikumi par to, kā ombuds risina pārskatīšanas pieprasījumus, ir izklāstīti ombuda lēmumā.

11. pants : Sūdzību risināšanas deleģēšana

Ombuds drīkst deleģēt sekretariātam kādas sūdzību izskatīšanas procesa daļas. Sekretariāts informē sūdzības iesniedzēju par tiesībām pieprasīt ombudam pārskatīt jebkuru sekretariāta pieņemto lēmumu.

12. pants : Sadarbība ar dalībvalstu ombudiem un līdzīgām struktūrām

Ombuds drīkst sadarboties ar dalībvalstu ombudiem un līdzīgām struktūrām, tostarp caur Eiropas Ombudu tīklu.

13. pants : Valodas

13.1. Jebkura persona drīkst rakstīt ombudam jebkurā no Līguma valodām par jebkuru jautājumu, kas ietilpst ombuda pilnvarās. Ombuds atbildi sagatavo tajā Līguma valodā.

13.2. Sūdzību ombudam drīkst iesniegt jebkurā no Līguma valodām. Ombuds ar sūdzības iesniedzēju sazinās tajā valodā.

13.3. Izņēmuma gadījumos ombuds drīkst lūgt, lai iestādes iesniedz attiecīgo dokumentu kopijas valodā, kurā sūdzība iesniegta. Izsakot šādu lūgumu, ombuds rīkojas proporcionāli sūdzības iesniedzēja vajadzībām un saprātīgi attiecībā uz iestāžu resursiem.

14. pants : Spēkā stāšanās

14.1. Ombuds atceļ īstenošanas noteikumus, kas pieņemti 2002. gada 8. jūlijā un grozīti 2004. gada 5. aprīlī un 2008. gada 3. decembrī.

14.2. Šis lēmums stājas spēkā 2016. gada 1. septembrī. Tas attiecas uz visām izmeklēšanām, kuras tajā datumā notiek, visām tajā datumā uzsāktajām izmeklēšanām un visām sūdzībām, attiecībā uz kurām ombuds tajā datumā vēl nav pieņēmis lēmumu.

14.3. Ombuds par šo lēmumu informē Eiropas Parlamenta priekšsēdētāju.

14.4. Ombuds publicē lēmumu Oficiālajā Vēstnesī un ombuda tīmekļa vietnē.

[1] Parlaments pieņēmis 1994. gada 9. martā (OV L 113, 4.5.1994., 15. lpp.) un grozījis ar 2002. gada 14. marta (OV L 92, 9.4.2002., 13. lpp.) un 2008. gada 18. jūnija lēmumu (OV L 189, 17.7.2008., 25. lpp.).

[2] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1049/2001 (2001. gada 30. maijs) par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV L 145, 31.5.2001., 43. lpp.).